

Στον πανηγυρικό εσπερινό για την εορτή των Αγίων Χοροστάτησε ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ.κ. Μακάριος

Χιλιάδες πιστών γέμισαν την εκκλησία και τον περιβάλλοντα χώρο του Αγίου Νικολάου στο ιστορικό ελληνικό πρόστιο του Μάρικβιλ για να υποδεχτούν τον νέο τους Πομενάρχη

Στον Άγιο Νικόλαο του Μάρικβιλ πραγματοποίησε την πρώτη του χοροστασία ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος την περασμένη Κυριακή το απόγευμα ενώ το πρωί της ίδιας μέρας είχε τελέσει την πρώτη Θεία Λειτουργία ως Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας στον Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, στο Ρέντφερν. Τον Αρχιεπίσκοπο υποδέχτηκαν χιλιάδες πιστοί με την ιαχή «Άξιος» σε κλίμα ενθουσιασμού και ευλάβειας καθώς και ο ιερατικώς προϊστάμενος του ναού πατέρας Χριστόδουλος Οικονόμου. Νεαρά αγόρια και κορίτσια της ενορίας, με παραδοσιακές φορεσιές της Κρήτης, χόρεψαν και τραγούδησαν προς τιμή του Αρχιεπισκόπου.

Στην ακολουθία του εσπερινού ήταν παρόντες οι μπιροπολίτες Ταλλίνης κ. Στέφανος, Πάφου κ. Γεώργιος, Νέας Ζηλανδίας κ. Μύρωνας, Μαρωνείας κ. Παντελεήμων, Σικάγου κ. Ναθαναΐλ και Αρκαλοχωρίου κ. Ανδρέας. Μετά τη θεία ακολουθία, για τον Αρχιεπίσκοπο μίλησαν ο Μπιροπολίτης Μαρωνείας κ. Παντελεήμων και ο Μπιροπολίτης Σικάγου κ. Παντελεήμων. Να σημειωθεί ότι και οι δύο Μπιροπολίτες καταχειροκροτήθηκαν από τους ομογενείς. Στη συνέχεια, ο πατέρας Χριστόδουλος Οικονόμου προσέφερε ως δώρο στον νέο αρχιεπίσκοπο ένα κεντημένο αρχιερατικό βιβλίο. Ακολούθησε δείπνο στο χωλ της εκκλησίας.

Απόσπασμα από την ομιλία του Μητροπολίτη Μαρωνείας κ. Παντελεήμων

«Θα διαλαλήσω ότι στην Πέμπτη Ήπειρο οι Έλληνες έκτισαν μια άλλη Ελλάδα, καλύτερη από τη δική μας...»

«Είπα στην ενθρόνιση του Αρχιεπισκόπου σας, και επιτρέψτε μου να το επαναλάβω, μια προσωπική μου ιστορία. Όταν ήμουν είπα, μαθητής στο γυμνάσιο, η φιλόλογος καθηγήτρια μας έβαλε να γράψουμε μια έκθεση, για το πώς μια μάνα στην πατριδα αποχωρίζεται το παιδί της, και είχαμε τέτοιες εικόνες όλα τα παιδιά εκείνης της δεκαετίας του '70, αφού η μετανάστευση άρχισε χρόνια πριν. Δάκρυα της μά-

νας όταν αποχωρίζεται το παιδί της. Μέρες πολλές, μέχρι να' ρθούνε στην Αυστραλία, ένα μήνα, τριάντα μέρες και νύχτες, μέσα στο καράβι ανίκανη να μάθει νέα.

Πόνος και αποχωρισμός, δάκρυα και στεναχώρια, αλλά η μάνα στην πατρίδα, να σφίγγει τα δόντια γιατί είχε κι άλλα παιδιά, γιατί έπρεπε να στρίξει και τα άλλα της τα παιδιά, γιατί μόνο με την υπομονή μπορεί κανείς να κτίσει τη ζωή του. Αυτά ήξερα τότε να γράψω. Τώρα όμως που θα πω, που θα γρίσω πίσω, δεν θα γράψω, αλλά θα διαλαλήσω και θα διακηρύξω ότι εκεί, στην Πέμπτη Ήπειρο, τόσο μακριά απ' τη Πατρίδα μας, οι άνθρωποι μας προσπέρασαν, οι Έλληνες έκτισαν μια άλλη Ελλάδα, καλύτερη από τη δική μας. Γιατί όμως; Γιατί στηριχθήκατε στην Εκκλησία.

Γιατί όταν φύγατε από την Πατρίδα, η μάνα μπορεί να μην είχε να σας δώσει χαρτζιλίκι για να πάρετε σάντουιτς μέσα στο καράβι, αλλά όμως σας έδωσε κάπι πο πολύτιμο. Σας έδωσε την ευχή της, σας έδωσε μια εικόνα της Παναγίας, σας έδωσε ένα Σταυρό στο χέρι, και με αυτά, χτίσατε το νέο σας σπίτι και τη νέα σας Πατρίδα. Αυτά που σας έδωσε η μάνα σας, δώστε τα μου πίσω. Θα τα πάρω πίσω, γιατί η Ελλάδα τα έχει ανάγκη. Γιατί στην Ελλάδα πολλές φορές τα ξεχάσαμε. Ο Αρχιεπίσκοπος είπε προχθές, όταν η Πρωθυπουργός της χώρας πήγε να τον προσφωνήσει και να τον καλοσωρίσει πήγε δίπλα και του παρακάλαγε να του φιλήσει το χέρι, και λέει, «αυτά να τα βλέπετε στην Ελλάδα». Μας εδίδαξε από τη πρώτη σπηλιά που ανέβηκε πάνω στο Δεσποτικό του θρόνο. Αυτά λοιπόν που πήρατε από τη μάνα σας, θέλω να μου τα δώσετε, ή μάλλον σας παρακαλώ θα τα πάρω με το έστι θέλω, γιατί αυτά είναι η περιουσία η οποία εβάλλατε στην άκρη. Γιατί εμείς πήραμε ξενόφερτα πράγματα, και πήγαμε να θεμελιώσουμε σε ξενόφερτα πράγματα και φτάσαμε σε αδιέξοδα. Και επειδή, εν πολλοίς, βάλαμε τον Θεό και τον Χριστό στο περιθώριο, για αυτό μπορούμε και νομιθετούμε στην Ελλάδα άνομα πράγματα.»

